

**[Kirsten Jacobsen.]**

bygningshåndværkere bliver arbejdsløse, hvor- efter man oppe i boligudvalget siger, at når vi nu har gjort dem arbejdsløse ved hjælp af skatte- og afgiftsforslag, må vi her have nogle beskæftigelsesfremmende isoleringsarbejder og sørge for at få dem sat i arbejde igen. Det er det tydeligste skoleeksempel på, at man både vil blæse og have mel i munden på én gang.

Det er nøjagtigt det samme, der gør sig gældende, når socialdemokratiet og de andre augustforligspartier har sagt, at man vil se på de store værdistigninger på jord og fast ejendom. Vi har fået det mest interessante svar overhovedet fra skatte- og afgiftsministeriet, og det går ud på, at når momsen stiger med 3 pct. – og det er kun momsforslaget, stempelafgifterne er slet ikke taget med – så udløser det værdistigninger på eksisterende fast ejendom på 10 mia. kr. Men det er man ligeglad med, det gør ikke noget. Så bliver der måske engang, når man får et socialistisk flertal, nogle flere værdistigninger at indregne, på trods af at de værdistigninger ene og alene stammer fra nogle afgifter, som ministeriet har pålagt dem. Man kan også undre sig over, at venstre vil foreslå, at der skal lægges 5 pct. på momsen, for det vil betyde værdistigninger på ikke 10 mia kr., men 15 mia kr.

Det er bare nogle få eksempler på, hvor tåbelige disse forslag er, og hvor meget de trækker i hver sin retning. De penge, man vil give ud i det ene udvalg, skal gives ud, fordi man i et andet udvalg har sørget for, at nogle mennesker er blevet arbejdsløse.

For dog at gøre dette lovforslag så lidt skadeligt som muligt har fremskridtspartiet stillet ændringsforslag om, at man ikke skal diskriminere folk, der bor i ejerlejligheder, når man lovgivningsmæssigt har erkendt, at ejerlejligheder eksisterer, og derfor foreslår vi, at der skal være den samme afgift. Hvis det ikke bliver vedtaget, vil vi stemme for SFs ændringsforslag, som går ud på, at det dog kun er første gang, der skal betales den forhøjede afgift.

**Ministeren for skatter og afgifter (Kampmann):**

Indledningsvis skal jeg sige, at jeg ikke agter at kommentere de fire indlæg fra fremskridtspartiet; de var fejlagtige, fordrejede og fulde af forkerte vurderinger og danner derfor ikke grundlag for noget som helst at diskutere på.

Man kan ikke forvente, at en afgiftsbuket af

denne størrelse og sammensætning just skulle få et hurraråb ved andenbehandlingen. Man kan vel heller ikke påstå, at det er det, der har været givet udtryk for af de enkelte ordførere. Men jeg synes alligevel, at jeg kunne spore en positiv vilje til at medvirke til at tilvejebringe et provenu af den størrelsesorden, som regeringen har foreslået. Hvis man lytter ganske nøje efter modtagelsen af de enkelte forslag, kan man også nok lytte sig frem til, at provenuet bliver tilvejebragt så nogenlunde på den måde, som regeringen har foreslået det.

Det interessante ved en række af disse forslag er jo, at de ikke alene har fiskale motiver – de har altså ikke alene til formål at få nogle flere penge i statskassen – men også for en række forslags vedkommende har andre motiver. Det gælder eksempelvis de to første lovforslag, som er til behandling her, nemlig lovforslag nr. L 199 og nr. L 200 om afgift af benzin og afgift af gas- og dieselolie, som ud over det fiskale sigte har et klart energipolitisk sigte.

Det gælder ikke mindre lovforslag nr. L 202 om afgift af visse detailsalgspakninger, at det ud over det fiskale har et ganske klart miljømæssigt sigte.

Hertil har jeg stillet to ændringsforslag, som har fået en del tilslutning, det ene om, at øldåserne inddrages under afgiftspålægget. Når hr. Bernhard Baunsgaard og andre udtrykker manglende forståelse for, at dette ikke var med allerede i første omgang, kan jeg gøre opmærksom på, at det naturligvis havde en forklaring. Øldåsernes salgsomfang er defineret ved en aftale blandt producenterne, og det indgik ikke i forudsætningerne for den aftale, at de pågældende emballager skulle belægges med en afgift. Vi har nu overvejet spørgsmålet og talt med en række af producenterne, og det er derfor, ændringsforslaget kommer, men det er ikke rigtigt at fremstille det her fra talerstolen, som om vi ikke skulle have gjort os overvejelser i forbindelse med netop den form for emballage; det har vi gjort, og det ved udvalget ganske udmærket at vi har gjort.

Det andet ændringsforslag tilsigter naturligvis, at der ikke skal være forskel i afgiftsbelæggelsen, alt efter hvad emballagens art er, om det er glasemballage, eller om det f. eks. er plasticemballage, og derfor er de to skalaer slået sammen.

Jeg vil godt ved denne lejlighed sige, at jeg er fuldt opmærksom på, at denne sammenslåning af de to skalaer kan give visse producen-